

D.

HIERONYMI

OSORII LVSITANI

EPISCOPI SYLVENSIS.

DE REGIS INSTITVTIONE

ET DISCIPLINA.

LIB. VIII.

AD

SERENISSIMVM ET

INVICTISSIMVM

PORTVGALIE REGEM.

SEBASTIANVM,

E. N. I.

~~Num. 3. num.~~

Cum gratia & Priuilegio
Regum.

SEBAS. R. POR. ET PHI. R. CATHO.

OLYSIPPONE,

Ex officina Ioannis Hispani.

1571.

Tassado 200 em papel.

de la bnp. de Jesus de la
de la libreria

HIERONYMI

Ego F. Bartholomeus Ferreira: Clarissimi Principis Henrici, Cardinalis, Lusitaniae supremi Inquisitoris iussu, & Consilij generalis Sancte Inquisitionis, summa animadversione ac studio: recognovi opus, R. D. Hieronymi Olorij Episcopi Sylvensis, & nihil in eo offendi, quod fidei catholicae & pijs moribus aduerteretur: in quo quidem opere diligens lector, pectus vere Christianum: singularemq; eruditionem, admirabili orationis facultate exornatam, facile deprehendet. Ceterum cum haec omnis tam longa de Regis institutione disputatio, inter quatuor personas dialogorum more versetur: studiosum lectorem admonendum duxi, ne quibusvis sententijs eorum qui loquuntur fidem prorsus adhibeat: donec auctor operis quid in ijs, vel probandum, vel improbandum, sit, definiarit. Quae definitio nonnunquam paulo longius dilata, consequentibus libris reservatur. Hoc enim argumentum octo libris qui hoc volumine continentur absoluitur. Quodcirca dignissimum censeo, ut haec tam praeclearum opus typis committatur. In cuius rei fidem, iuxta X. reg. indicis sacri Concilij Tridentini, in fronte libri subscripsi. 29. Augusti. 1571.

F. Bartholomeus Ferreira.

Esta obra se imprimio conforme al expurgatorio publico de la Santa Inquisicion de Lisboa en el año de 1571. Por mandado de su Magestad el Rey Don Henrique.

Ex officina Typographica Regia, in Civitate Lusitana, Anno 1571.

AD
SERENISSIMUM ET
INVICTISSIMUM

PORTUGALIE REGEM.

SEBASTIANVM,

E. N. I.

De Regis institutione & disciplina.

HIERONYMI OSORII

EPISCO. SYLVEN.

Liber Primus.

QVAM MVLTA MALA,
in res humanas inuexerit, regnandi
libido, Princeps inuictissime, Re-
rump. cōuersiones, Imperiorumq;
maximorum ruinae, & lumorum
Regum clades funestissimæ declarāt. quæ enim
gens rerum gestarum gloria præstans, non hoc
morbo concidit? quòd Regnum tantis opibus
floruit; vt non hac tandem cupiditate funditus
euersum, & extinctum sit? Plenæ historiæ sunt,
ne scenæ quidem de hoc tanto malo silent: vita
etiam communis, huius tam diræ pestis exempla
propè quotidiana suppeditat; & quòd est magis

cùm verò singularis ingenij magnitudo, & animi excellentis altitudo, & regiae virtutis indoles, & reliqua munera tibi diuinitus attributa, te de officio tuo commoneant: tùm maiorum tuorum exempla, eiusmodi sunt, quæ te facile possint studio immortalitatis inflammare. Accedit vt magis id liceat nobis de tua præstanti natura, & bonitate polliceri, quòd omnes vno ore cõsentiunt, ortum tuum, ad præcipuum atq; singulare Dei beneficium referendum esse. eò namq; tempore natus es, in quò, propter Regis Aui tui sanctissimi Principis orbitatem timebatur, ne Regni patrimonium, ad externum aliquem principem, cum totius Lusitaniæ quærimonia perueniret. Tu igitur ortu tuo patriæ, propter obitum patris tui (Principis omnibus carissimi) mœrore perditæ & afflictæ, magnum solatium præbuiisti. tu tenebras, quibus omnes erant oppleti, dièi tui natalis splendore dispulisti; tu spem salutis, libertatis, & dignitatis omnibus tuis attulisti. cùm verò matris tuæ Principis clarissimæ partus appropinquaret, nescio quò diuinę mentis appullu commoti sunt homines, vt ante ad omnes ædes excurrerent, vt Deo de te, in lucem edito gratias agerent, quàm tu natus esses. cùm autem hominibus adhuc in rebus diuinis ritè peragendis intentis, repentè verus nūcius allatus esset, matrem
tuam

DE
REGIS INSTITVTIONE
ET DISCIPLINA,
LIBER
QVINTVS.

HÆC autem quæ de musica disputauimus, eò pertinent vt dictũ est, vt Regis animus possit honesta voluptate perfundi; & ad humanitatẽ paulatim institui, & quanta sit vis in legibus & moderatione auribus iudicare. Sed illud est intelligendum, cum musica illa, quæ animorum symphonia continetur, sit multo iucundior ea, quæ in vocum & sonorũ modulatione consistit; & ex ea quæ modulatis vocibus constat, tam multæ utilitates oriuntur: illam certè quæ animorum concinnitate perficitur, multo plures utilitates allaturam. Omnis igitur opera & studium, omnis cura & industria eò conferenda est, vt Rex moderationis atque temperantiæ laudibus excellat. ad hanc autem modestiæ laudem facilius comparandam, vix quidquam vtilius esse potest, bonarum artium disciplinis; acuum enim ingenium, mentemq; ad veritatis notitiam instruunt, & ad honestatis considerationem egregiè

dunt, torrente sempiternæ lætitiæ compleri, & gaudijs sempiternis inebriari. Et ne pluribus verbis in-
 explicatione rei illius utamur quæ nullis verbis ex-
 plicari potest: hoc sane constat nihil esse quod purâ,
 & liquidam, & constantem, atque summam volu-
 ptatem efficiat, præter sapientiam & verissimam
 dignitatem; quæ cum tanto clarius elucere debeat
 in Regibus quàm in cæteris hominibus, quâto am-
 plior & magnificentior est gradus in quo locati sunt:
 consequens est, ut illorum voluptas sit plenior, &
 constantior, & spe etiâ illius summi & altissimi loci
 qui designatus est omnibus Regibus qui pietatem
 coluerint, & plurimum operæ & studij in publi-
 cam salutem contulerint augeatur, mirisq; in dies
 accessionibus amplificetur. Sed de Regno illo cœ-
 lesti nihil dicere possumus, cum nemo illius opes
 ingenio & cogitatione complecti valeat, ad quas
 æuo sempiterno perfruendas aliquando tandem
 CHRISTI gratia & beneficio peruehamur.

L A V S D E O.

OLYSIPPONAE, &

EXCVDEBAT FRANCISCVS

CORREA AMPLISS. ET SERENISS.

Cardi. Infan. Typogra.

A. 1572. M. Janu. D. 22.